

Formand Charlotte Holms mundtlige beretning til Odense Lærereforenings generalforsamling den 18. marts 2022

Indledning

Kære medlemmer, kære gæster.

Så kan vi endelig igen mødes fysisk til generalforsamling i Odense Lærereforening. Det er godt at se jer! Den sidste ordinære generalforsamling, der blev afholdt med middag og efterfølgende fest, var for 3 år siden. Året efter - i marts 2020 - måtte vi i ugen op til generalforsamlingen hurtigt beslutte at udskyde den, så den ikke blev til en superspreder. Dagen efter vores beslutning lukkede statsministeren landet ned.

Corona

Siden har Corona fyldt uendelig meget. I november tog den for alvor fat igen og forhåbentligt for sidste gang som en samfunds kritisk sygdom. I har vist en helt uovertruffen evne og vilje til at få det hele til at hænge sammen under vanskelige vilkår og med afsindigt mange hurtige skift. At være omstillingsparat? Nej, det udtryk rækker slet, slet ikke til at beskrive, hvad I har præsteret og leveret igennem de sidste to år. I gjorde det i en hverdag fyldt med usikkerhed for elever og forældre og samtidig med bekymring for jer selv og for jeres egen families helbred. De centrale retningslinjer var langt fra nok til, at I som lærere og børnehaveklasselædere var ordentlig beskyttet, imens I gik på arbejde. Hver dag gik I direkte ind i smitekilden i klasseværelset med åben pande og en bevidsthed om, at ”nu bliver jeg nok smittet”. Afstand, mundbind og alle de andre restriktioner, der stadig gjaldt for det øvrige samfund, gjaldt ikke for jer, når I gik på arbejde.

Og så var lærerne oveni købet den faggruppe med den højeste smitte og blev samtidig ikke betragtet som frontpersonale. Vi arbejdede internt i foreningen for at forlænge nødbekendtgørelsen, da skolerne genåbnede efter nytår. Men desværre blev der ikke lyttet, og nu skulle vi hurtigt tilbage til normalen, lød det fra Christiansborg! Mange af jer er blevet smittet med Covid på jeres arbejde, og derfor har vi også opfordret til at registrere det som en arbejdsskade, da ingen kender de senfølger, der kan komme i kølvandet af en Covid.

I skal have så stor tak for jeres indsats! Og den måde I professionelt har ageret på -det jeres fortjeneste, at professionens omdømme er så høj, som det er tilfældet. Det skal anerkendes på allerøverste hyld herfra!

Folkeskolen- erfaringer fra Corona

Men har vi så lært noget at tiden med Corona? Jo, det har vi. Erfaringerne fra første genåbning i 2020 gjorde faktisk en afgørende forskel. Nødundervisningsbekendtgørelsen - dvs. kortere skoledage, mulighed for mindre hold, bedre tid til den enkelte elev, måske oveni købet bedre tid til forberedelse - gjorde, at flere oplevede en langt bedre skoledag for eleverne. Det betød også en hverdag med færre konflikter og ikke mindst et bedre arbejdsmiljø, hvor følelsen af at have den nødvendige tid til eleverne, var der. Som Frank en af mine kolleger fra Odinskolen sagde: det var som at komme tilbage til ”gamle dage”. Tænk hvis det kunne hjælpe

til en bedre inklusion, tænk hvis flere elever følte sig mere tilpas og lærte mere, fordi lærerne rent faktisk havde bedre tid til dem. Og endnu en vigtig erfaring som må stå lysende klart for arbejdsgiverne: Lærerne lader ikke stå til, vi tager ansvar og fortsætter, selv under meget uforudsete situationer og omskiftelige vilkår. Spar nu på unødige ledelsestid. Alle forsøg på at styre og kontrollere kommer til kort, når virkeligheden rammer. Det synes jeg, at arbejdsgiverne endeligt har fået bevis for med Corona. Nu er vi stort set ude på den anden side af en pandemi, og Indrømmet: Vi er ret slidte. Derfor var det også en kærkommen beslutning og et vigtigt signal, at frihedsgraderne fortsætter næste skoleår med.

A20/ A21

Når lærerne sættes fri - når lærerne får indflydelse på skolens udvikling, så sker der noget. Lærerne er den vigtigste faktor for elevernes udbytte af undervisningen, sådan lyder det i præambelen til den centrale arbejdstidsaftale.

Håndtaget i denne aftale er prioriteringen, og det er prioritering både på kommune- og på skoleniveau, som til sidst skal skabe gennemsigtighed i opgaveløsningen for den enkelte lærer via egen opgaveoversigt. Selvom det er en ny opgave for kommunerne, har vi klare forventninger til, at ledelsen kan levere gennemsigtighed i prioriteringerne og skabe en nødvendige og tilstrækkelige forberedelse, så læreren kan lykkes med opgaven. Undervisningen er kerneopgaven, og den kan ikke stå alene uden tilstrækkelig forberedelsestid. Hvis ikke lærerne har mulighed for at være ordentlig forberedte, så giver det moralsk stress. En forberedelsestid som er uforstyrret, en forberedelsestid, som kan planlægges fleksibelt. Den selvtilrettelagte tid er i høj kurs for os, så vi kan forberede os, når der er tid og mentalt overskud til det. For når man er på som lærer med langt over 20 elever i en klasse, så kræver det noget! Man kan jo ikke gå direkte fra ”scenen”, hvor man har udført tåspids- piruetter i Svanesøen og ind i øvelokale sammen med kolleger for at øve og koncentrere sig om en ny opsætning af eksempelvis ”Et Folkeeventyr”.

Så vi vil følge arbejdstiden tæt- også så kommunale strategiske indsatser og antallet af kommunale projekter holdes på et niveau, der giver mening for lærerne. Det betyder meget for os, at vi har muligheden for at kunne levere som forventet.

Inklusion

Vi ved fra medlemsundersøgelser i DLF, at inklusionen fylder rigtig meget. I ved hvad jeg mener. Hele inklusionsspørgsmålet fyldte også rigtig meget på vores sidste kongres.

Inklusionen er en uløst opgave, hvor tilgangen til specialundervisning paradoksalt nok vokser i takt med øget fokus på at nedbringe antallet af elever, der henvises til specialundervisning. Kunne det tænkes, at inklusionen har slået så meget fejl, at den har forårsaget, at flere elever i dag har brug for et specialtilbud end for 10 år siden, fordi elever med behov ikke fik det rette tilbud imens tid var? Fordi fokus var på økonomi i stedet for behov? At fokus blev på strukturelle måder at samarbejde på om elever i vanskeligheder frem for at tage tyren ved hornene og afsætte ny penge til en ambitiøs indsats? Der er behov for at PPR bliver styrket. Der er behov for flere to-lærere, og de eksisterende specialundervisningstilbud bør anerkendes i bestræbelserne for at flere elever hjælpes på vej.

Sigge Winther, som er journalist og forsker, betegner problemer der skal løses ind i en 80-20 model, hvor de 20 betegnes som vilde problemer, der ikke bare lige sådan kan løses. Hans påstand er, at jo flere vilde problemer, der er, jo mere pseudopolitik eller pjecepolitik føres der, siger han. Måske inklusionen er et vildt problem, måske er den ikke, men uden friske penge kan vi ikke gennemføre eller håndtere inklusionen.

Der er en stor inklusionsrapport på trapperne, og det må være den sidste af slagsen, for der har ikke manglet rapporter på det her område.

Sammen om skolen er et initiativ sat i gang af Undervisningsministeren sidste år i en erkendelse af, at skole laves bedst sammen med parterne omkring skolen. Sammen om skolen er et bredt samarbejde mellem alle skolens parter, hvor DLF sammen med KL, Skolelederforeningen og ministeren sidder i styregruppen. Der arbejdes med relevante emner bl.a. evaluerings- og bedømmelsessystemer, læreruddannelse mm. Formålet er at lave bæredygtige og holdbare løsninger, som bredt set er forankret ml parterne i folkeskolen inkl. forligskredsen. På den måde får folkeskolen mere ro, uden at skiftende regeringer finder på nye reformer. Jeg synes, det er den rigtige vej at gå. Og vores centrale formand Gordon gør et knaldgodt stykke arbejde. Lærens stemme kommer direkte på bordet i styregruppen og den bliver der lyttet til og taget i mod.

Men det er klart, at når parterne skal finde fælles løsninger, så skal man også være klar over, at der vil blive lavet kompromisløsninger, og det gælder for alle parter. Men sådan er det i enhver forhandling, for hvis vi kunne bestemme alene, så aftalerne nok anderledes ud.

Sammen om skolen er bestemt en overvejelse værd, også om vi skal prøve at indgå et lignende samarbejde lokalt.

Kommunalvalg og folkeskolens økonomi

Der har lige været afholdt kommunalvalg så stort tillykke med valget. Vi har store ambitioner for folkeskolen, vi vil noget med den, vi har noget på hjerte, og derfor har vi også høje forventninger til, at I prioriterer folkeskolen. Det er byrådets ansvar. Vi ved godt, at folkeskolen i Odense til dels er blevet tilgodeset, men for at være helt tydelig, så mangler der en investering af selve grundnormeringen. Det gælder også på de to specialskoler, hvor lærergruppen er skrumpet ind til den mindste faggruppe. Det kan være svært at forestille sig, at der kan leves op til folkeskoleloven, som de også er omfattet af. Desværre ser vi også på STU, den særligt tilrettelagte undervisning, at lærerstillinger konverteres. Den udvikling er dybt bekymrende.

Forud for kommunalvalget havde vi inviteret kandidaterne ind til en samtale i Klaregade for at drøfte folkeskolen med hovedbudskabet om, at det økonomiske fundament i Odenses folkeskoler trænger til en prioritering. Odense ligger stadig lavt, og husk på at vi er en by i vækst. De fleste politikere sagde forud for valget, at nu må det være folkeskolens tur næste gang. Det valgløfte håber vi fortsat, at politikerne står ved.

ER vi gearet og ombygning

Med formandsskiftet og ”efter Corona”, var vi enige om i styrelsen at give os selv et eftersyn. Hvad skal vi fortsætte med? Hvad skal vi ændre? Og ikke mindst stille os selv spørgsmålet: Hvorfor gør vi som gør, og for hvis skyld?

I DLF har vi i flere år haft fokus på et organisationsudviklingsprojekt, som vi har kaldt ”Er vi gearet til fremtiden?”. Så derfor lå det lige til højrebenet at folde det arbejde ud lokalt. Vi vil gerne være en mere arbejdende styrelse, der er tættere på medlemmerne, så vi på den måde får styrket fællesskabet og sammenholdet i foreningen.

Jeg er her i det nye år gået i gang med at afholde 1:1 samtaler med TR for at tage den direkte dialog og få et billede af, hvad der rører sig ude på den enkelte skole. Det er meget givende at have tid til at tale sammen, og der kommer gode ideer på bordet.

Det er godt at stoppe op og give sig tid til at lytte. Det tror jeg vi bliver klogere af som fagforening.

Derfor vil styrelsen også senere fremsætte et forslag om at afholde generalforsamling hvert andet år i stedet for hvert år og erstatte det med nye tiltag. Det gør vi, fordi vi ønsker en bredere involvering, vi ønsker at debattere mere med hinanden - Og hånden på hjertet: Så er vi vel enige om, at vores generalforsamlinger ikke lige er det forum, der indbyder til den brede debat. Det er for det meste styrelsen, som man ser på talerstolen.

Dennis vil motivere forslaget her senere i dag.

Og som I måske ved, så er vi i gang med en ombygning af Klaregade 19, Lærernes Hus. Byggeriet har været længe- alt for længe -, men nu er det stort set færdigt. Det er et stykke kulturarv, som vi har forsøgt at genskabe - så tro mod det oprindelige, som da KFUK ejede ejendommen. Nu skal den fungere som mødested for medlemmerne til fælles arrangementer, faglige aktiviteter, og I - altså medlemmerne - kan leje salen, når I skal fejre den ene eller anden begivenhed i livet.... Vi håber, at I vil gøre brug af det meget smukke rum.

Ukraine/modtagelse af elever fra Ukraine/ afslutning

Folkeskolen er ikke en løsrevet del af samfundet- heller ikke når der er krig i verden. Lige om lidt modtager vi mange ukrainske børn, der skal gå i skole, og som det første skal lære at forstå og tale dansk. Som det er nu, indskrives de fleste nyankomne elever direkte i klasserne, men oven på to års megen omskiftelighed og usikkerhed med corona især for eleverne, vil jeg opfordre til, at der skrues op for antallet af modtageklasser. Vi har alle brug for, at det her bliver gjort ordentligt, og derfor kan det ikke løses, inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Afslutningsvis tror jeg, at vi alle forstår betydningen af fællesskabet, friheden og freden. Vi er alle sammen dybt berørte af, når der udbryder krig i verden. Invasionen af Ukraine kom nok bag på de fleste af os- og den er tæt på. Vi har medlemmer som har det helt tæt inde på livet.

Danmarks Lærerforening fordømmer invasionen af Ukraine. Vi har i hovedstyrelsen besluttet at donere 100.000 til de to lærerorganisationer i Ukraine- via vores internationale lærerorganisationer ETUCE og Education International, og det har vi lokalt besluttet at følge trop med 5000 kr.

Vi har hjemmel til det jf. §15 i vores vedtægter, hvor vi i forbindelse med internationalt solidaritetsarbejde kan yde fagpolitisk og humanitær støtte til lærere eller lærerorganisationer, som rammes af alvorlige katastrofer eller krig, eller som på grund af fagligt arbejde udsættes for forfølgelse og/eller undertrykkelse.

Derudover er det stadig muligt personligt at støtte den store fælles landsindsamling ”Sammen for Ukraine”.

I foreningssangene, som vi indledte med, synger vi ”I en brændende verden hvor mennesker sulter ihjel, kan vi vise vi alle har ansvar for mere end os selv”. Det gælder alle steder i verden, hvor der føres nytteløse krige, og hvor demokratiet er i fare.

Krig er meningsløst. Fællesskab og solidaritet, dialog og fælles løsninger, det er det der bærer vores samfund - det er også det, der bærer vores forening.

Tak for ordet.